

П. Що ны учать тѣзи думы?

О. Учатъ ны че колкото е вѣчно блаженно-то състояніе на праведны-ты, толкозь е извѣстно че страшны-ты страданія за неправедны-ты сж бескрайны. Виждамы още колко важно считае Господь нашъ това поученіе, понеже го е изрекль въ тѣзи послѣдни дни на живѣяніе-то си на земѣх-тѣх. Нѣкои казуютъ че понеже Богъ е милостивъ, не може да мѣчи челоуѣцы-ты во вѣкъ, Но Богъ е не само милостивъ, но и праведенъ. Не е за насъ да рѣшимъ *що може да е*, но смиреннѣно да слушама *що ни казува Богъ*. Отъ милость-тѣх си ни извѣстява за нашѣх-тѣх страшнѣх бѣдѣх, и ны учи и какъ можемъ да ѣх избѣгнемъ.

ГЛАВА 26.

П. Кои сж главны-ты съдържанія на тѣзъ главѣх?

О. 1. Наговаряніе-то на първосвященници-ты да уловятъ Исуса, помазаніе-то на Христа въ Виѣаніѣх и прѣдателство-то Іудино. Ст. 1—16.

2. Пасха-та, и опрѣдѣленіе-то на Господнѣх-тѣх вечерѣх. Ст. 17—30.

3. Прѣдреченіе на Исуса че всякы-ти ученици щѣхъ да ся съблазнятъ, и че Петръ щѣше да ся отрече отъ Господаря си. Ст. 31—35.

4. Събытія въ градинѣх-тѣх на Геѣсиманіѣх. Ст. 36—56.

5. Исусъ стоящъ прѣдъ първосвященника. Ст. 57—68.

6. Отричаніе-то Петрово. Ст. 69—75.